YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
11 päivänä heinäkuuta 1996 *

Asiassa C-303/95,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Laura Pignataro ja Maria Condou-Durande, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö, professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Oscar Fiumara, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adelaïde,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisön tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY (EYVL L 78, s. 38) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J.-P. Puissochet, C. Gulmann, P. Jann ja M. Wathelet (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: C. O. Lenz,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.6.1996 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, jonka se toimitti yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 25.9.1995 ja jossa vaaditaan yhteisön tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY (EYVL L 78, s. 38, jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

2 Kyseisen direktiivin 11 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 18.9.1992 mennessä ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei saanut mitään ilmoitusta Italian tasavallan direktiivin noudattamiseksi antamista säännöksistä, se vaati 21.12.1992 Italian tasavaltaa esittämään huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

4 Koska komissio ei saanut lähettämäänsä viralliseen huomautukseen mitään vastausta, se osoitti 9.12.1994 Italian hallitukselle perustellun lausunnon, jossa Italiaa kehotettiin toteuttamaan kyseisen lausunnon noudattamiseksi tarpeelliset toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa.

5 Italian hallitus ilmoitti 7.4.1995, että teollisuus-, kauppa- ja käsityöasioiden ministeriö (Ministro dell'industria, del comercio e dell'artigianato) oli valmistellut direktiivin täytäntöönpanemiseksi päätösehdotuksen, joka oli annettu virallisesti tiedoksi muille viranomaisille, joita asia koski. Muiden toimivaltaisten ministeriöiden hyväksyntä tapahtuisi välittömästi. Italian hallitus esitti tämän lisäksi liitteenä kopion tästä päätösehdotuksesta.

6 Näissä olosuhteissa komissio nosti esillä olevan kanteen.

7 Italian hallitus ei kiistä sitä, ettei se ole toteuttanut määräajassa direktiivin noudattamiseksi tarpeellisia toimenpiteitä. Se huomauttaa kuitenkin, että ministeriöiden välinen päätös on valmisteilla.

8 Koska direktiiviä ei ole pantu täytäntöön määräajassa, komission nostama kanne on katsottava perustelluksi.

9 Siten on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

10 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Komissio on vaatinut Italian tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Edward Puissochet Gulmann

Jann Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä heinäkuuta 1996.

R. Grass D. A. O. Edward

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja